

[Kirsten Lee]

har følgende opfattelse – og jeg citerer fra Jyllands-Posten for den 19. maj 1989:

»Vi bør snarest vedtage en lov, der siger, at ingen unge, som går på studenterkursus, kan få nogen form for kontanthjælp det første halve eller hele år efter, at de er kommet ud af skolen. Er der en, der er kommet i nød, må det tages op til vurdering, men det kan ikke være rigtigt, at man skal kunne holde sommerferie på samfundets regning. Som medlem af et arbejderparti vil jeg gerne sige, at det er imod, hvad jeg forstår ved arbejderpolitik. Det er de svage i samfundet, der kommer til at betale for velhavende folks børn, selv om de bor hjemme. Og jeg kender en del, som ikke betaler en øre til forældrene for kost og logi. Men de får pengene. Der er noget galt i samfundet, hvis vi tillader noget sådant. Jeg har ingen kritiske bemærkninger til dem, der får kontanthjælp, når de er i nød, men det er disse unge ikke. De oplever det blot som en kraftig indtægtsstigning.«

Hr. Thorkild Simonsen har ret i princippet. Problemet er blot, at det er i strid med grundloven at gennemføre en sådan lov. Men det lovforslag, vi har til behandling her, er et skridt i den retning, at ingen – heller ikke de studenter, der holder sommerferie på bistandskontorets regning – får bistandshjælp, uden at de samtidig yder noget til gengæld.

Vi opfatter det som ren kustodetankegang, når man ikke kan stemme for dette forslag.

Bente Juncker (CD):

Dette lovforslag er et godt lovforslag, og det er kedeligt, at det ikke kommer igennem Folketinget i dag. For grundtanken er jo, at de unge mennesker skal have et tilbud om arbejde. Men Centrum-Demokraterne har hele tiden sagt til regeringen – og det ved regeringen også godt, men jeg vil gerne gentage det i dag – at dette her ikke er nok. Vi ønsker andre ting indarbejdet i forslaget. Vi ønsker bl.a., at de 8.000 unge, der ikke har fået en efg-plads, får det, og at regeringen går i gang med det i sommer.

Men dette lovforslag betyder, at de unge mennesker kan få en lidt positiv tilværelse og komme i gang med noget, når de vågner om morgenen.

I CD siger vi, at det er vigtigere, at de unge får en uddannelsesplads, men det er der ikke rigtig ressourcer til, har jeg forstået. Så må regeringen se at finde ud af i sommerens løb, at vi

får nogle ressourcer til det. Men dette her er en begyndelse, som vi i CD er glade for.

Jeg forstår ikke Fremskridtspartiets holdning, og jeg forventer, at vi ikke heroppefra oftere hører om offentlige besparelser fra Fremskridtspartiet. For dette forslag medfører, når projekterne bliver gennemført, en offentlig besparelse på mere, end det koster. Det giver en offentlig besparelse på 112 mio. kr. I den forbindelse vil jeg gerne gøre den bemærkning til arbejdsministeren, at vi jo ikke var inde på, at der skulle være en sådan besparelse, da vi stemte dette her igennem, men det vil vi huske på til andre tider, og så må vi finde ud af det.

Jeg forstår ikke, at Fremskridtspartiet ikke kan stemme for forslaget, for der er større offentlige besparelser i det, når projektlønnen bliver gennemført. Så siger Fremskridtspartiet, at det vil have noget med 10 pct. Jamen dette her er jo langt mere. Fremskridtspartiet forstår ikke, hvad det går ud på. Det er det, der er sagen.

Vi synes i CD, at det er et godt forslag. Det er bare ikke nok, og vi ønsker, at man kommer lidt videre for de unge. Men vi giver tilslutning og stemmer ja i dag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti stemmer for forslaget. Vi mener, det er et ansvarligt forslag. Det er netop ansvaret, der er det bærende. At knytte det, at man får en rettighed, sammen med, at man har en pligt, er en grundtanke, jeg ikke forstår at Fremskridtspartiet kan vende sig imod.

Jeg er enig i, at der er brug for flere initiativer, således som fru Bente Juncker var inde på for et øjeblik siden, men det, at der er brug for mere end det rigtige, man gør, er da ikke ensbetydende med, at man skal gå imod det rigtige, som ligger i forslaget. Når det rigtige, man gør, tillige betyder offentlige besparelser, fatter jeg slet ikke, at Fremskridtspartiet vil stemme imod og dermed hindre, at unge mennesker kommer i arbejde, frem for at de får mulighed for at få bistandshjælp.

Det kan vel ikke være meningen, at direktør-sønnerne og -døtrene holder sommerferie for offentlige bistandsmidler. Det synes vi er en dårlig politik, men jeg konstaterer, at det er det, Fremskridtspartiet reelt går ind for med sin afstemning.